

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/78/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723202908
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5723202908.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Marty Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. D., E. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ F. G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, 2/ F. F. G., nar. X.X.XXXX, bytom E. E., I. XXXX/X, o obnovu konania, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 15C/95/2023-29 zo dňa 8.4.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Strany nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 413 ods. 1 písm. c/, e/ v spojení s § 397 písm a/, c/ CSP odmietol žalobu na obnovu konania veci pôvodne vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. 15C/15/2018. Východiskovo konštatoval, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku ktorým bolo predmetom pôvodného konania, bolo dotknuté zmenou – prevodom na tretiu osobu. Nie je preto možné, aby sa obnovilo a následne prebiehalo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam; „žaden zo subjektov v ňom vystupujúcich by už nebol vlastníkom týchto nehnuteľností“.

2. Okresný súd uviedol, že zároveň ani nie je možné zasiahnuť do vlastníckeho práva aktuálneho vlastníka, u ktorého je predpoklad dobromyseľného nadobudnutia vlastníctva ku dňu 14.12.2022. Súvisiace žaloby žalobcu, či už v súdnej veci o obnovu konania alebo o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku garáži boli podané v roku 2023. V podstate tak „objektívne nie je možné spochybniť“ dobromyseľnosť aktuálneho vlastníka pri nadobudnutí vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam.

3. V tejto spojitosti okresný súd vyslovil, že predávajúce (žalobkyne v pôvodnom konaní a žalované v súdnej veci) boli v čase prevodu riadnymi/skutočnými vlastníčkami predmetných nehnuteľností. Skutočnosť, že po zápise geometrického plánu boli už na príslušnom liste vlastníctva evidované iné parcely (pôvodný pozemok CKN parc. č. 206 bol rozdelený na tri nové CKN parc. č. 206/1, 206/2 a 206/3) nemení nič na tom, že rozhodnutia súdov oboch inštancií v pôvodnom konaní vychádzali zo stavu, aký bol v čase ich vydania evidovaný v katastri nehnuteľností.

4. Okresný súd doplnil, že neskoršou zmenou číslovania parciel a ani rozdelením pôvodného pozemku nedošlo „k zmene podstaty vlastníctva vlastníka“. Navyše zdôraznil, že záznam – ako jeden z druhov zápisu do katastra nehnuteľností – nemá konštitutívny účinok. Vlastnícke právo žalobkýň 1/ a 2/ v pôvodnom konaní (žalovaných 1/ a 2/ v tomto konaní) teda vzniklo (už) rozhodnutím súdu, resp. jeho právoplatnosťou vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018. Z hľadiska vzniku vlastníctva sú preto právne irelevantnými neskoršie zmeny údajov na príslušnom liste vlastníctva a ani eventuálna nesprávnosť postupu správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností na tom nemôže nič zmeniť.

5. Okresný súd súčasne ustálil, že v prípade žalobcom uvádzaných okolností nie sú naplnené ani (ďalšie) predpoklady vymedzené v § 397 písm. a/, eventuálne písm. b/ CSP. Pokiaľ žalobca poukazuje na ešte

len budúce rozhodnutie v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku garáži súp. č. XXX (konanie vedené na tamom súde pod spisovou značkou 15C/69/2023), nejedná sa o skutočnosť, ktorá objektívne existovala už v čase pôvodného konania; neexistuje ani ku dňu rozhodovania okresného súdu o žalobe na obnovu konania. Nadväzne v tejto spojitosti nie je prípustné na základe skutočností alebo dôkazov, ktoré vznikli až neskôr, vyvodzovať dôvodnosť obnovy konania.

6. Obdobne pokiaľ by (v prípade rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k dotknutej garáži) malo ísť o rozhodnutie, ktoré nemohol žalobca bez svojej viny predložiť v pôvodnom konaní, platí, že také rozhodnutie neexistovalo v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku. Zároveň nejde/ nešlo by o rozhodnutie, resp. o otázku, ktorá by bola v pôvodnom konaní prejudiciálne posúdená inak a po právoplatnom skončení pôvodného konania by orgán, do ktorého právomoci prejudiciálna otázka patrí, túto otázku posúdil odlišne. V pôvodnom konaní totiž nebola riešená žiadna prejudiciálna otázka; a to ani ohľadom vlastníctva predmetnej garáže.

7. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Hoci žalované 1/ a 2/ boli v spore úspešné, doteraz s nimi súd nekonal a preto im žiadne trovy ani nevznikli.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a alternatívne buď povolenia obnovy konania pod sp. zn. 15C/15/2018, alebo vrátenia vecí na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uznesenie okresného súdu považoval za nesprávne a „de facto legalizujúce všetky pochybenia a fundamentálne vady v pôvodnom konaní“. Nesúhlasil s akcentovaním ďalšej zmeny, ktorou bolo dotknuté vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Okresný súd v tejto súvislosti „opomenul“, že pri obnove konania sa vychádza zo stavu v čase vydania pôvodného rozhodnutia.

9. Navyše, „súd má vedomosť“, že bola žalobcom podaná správna žaloba na zrušenie zápisu pôvodného rozsudku. Na základe daného rozsudku sa „zapisovala“ CKN parc. č. 206, ale na základe geometrického plánu boli zapísané „rozparcelované“ CKN parc. č. 206/1, 206/2 a 206/3; k čomu dali účastníčky konania súhlas. Nejedná sa pritom len o prečíslovanie parcel, keďže vo vzťahu k pôvodnej CKN parc. č. 206 bol na liste vlastníctva evidovaný iný spôsob využívania pozemku, ako je aktuálne evidovaný vo vzťahu k CKN parc. č. 206/2 a 206/3.

10. Následne žalobca tvrdil, že „pôvodné účastníčky konania“ nemohli previesť/predať tretej osobe pozemky CKN parc. č. 206/1, 206/2 a 206/3, lebo ich nenadobudli. Keď správny súd zruší zápis pôvodného rozsudku, tak vlastníctvo dotknuté zmenou bude minimálne spochybnené, ak nie zrušené. Súčasná vlastníčka J. K. si je vedomá toho, že nenadobudla garáž súp. č. XXX postavenú na CKN parc. č. 206/2. Odvolateľ pripomenul, že k danej garáži je rozdielny okruh majiteľov, ako bol okruh účastníkov v pôvodnom konaní, v ktorom mal súd počkať s rozhodnutím do doby, kým sa nevyrieši vlastníctvo ku garáži a potom by on (žalobca) „ako majiteľ garáže“ mal právo hájiť si hmotnoprávny nárok k parcele, na ktorej stojí garáž.

11. Žalobca zopakoval, že v pôvodnom konaní sa garáž nevyporiadávala a súd vedel, že on má o ňu záujem; vyporiadanie garáže má svoje postupné kroky a „súdne vyporiadavaná garáž je novým dôkazom, ktorý sa nedal použiť v pôvodnom konaní bez mojej viny“. Ak by už v pôvodnom konaní bola garáž vyporiadaná, vlastnil by ju on (žalobca) v 1/1 a „logicky by súd rozhodol inak, lebo by bolo zrejmé, že má hmotnoprávny nárok k pozemku, na ktorom stojí jeho garáž“. K otázke možnosti priaznivejšieho rozhodnutia odvolateľ uviedol, že je pochopiteľné, že ako „majiteľ garáže“ potrebuje vlastniť aj pozemok pod ňou; teda obnova konania je prípustná. Ak sa konanie neobnoví, „zavíní sa“ konanie o nájme za užívanie parcely pod garážou a konanie o zriadení ťarchy prístupu ku garáži.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Z obsahu odvolania (ako aj samotného návrhu/žaloby na obnovu konania) je viac ako zrejmé, že žalobca je prioritne nespokojný s výsledkom pôvodného konania (sp. zn. Okresného súdu Martin 15C/15/2018). Dotknuté konštatovanie potvrdzujú početné námietky týkajúce sa či už v priebehu pôvodného konania alebo jeho (konečného) verdiktu; napr.: „Lenže tým, že predmetná garáž bola vylúčená z pôvodného konania, tak súd potom mohol vylúčiť aj parcelu CKN 206/2, na ktorej stojí garáž a aj prístupovú trasu CKN 206/3, ale tak neurobil.“; „Ja som v pôvodnom konaní žiadal o prerušenie konania, pokiaľ sa nepreukáže vlastníctvo celej garáže...“; „Teda bola nutnosť rozdeliť vlastníctvo tak, aby vlastníci rodinného domu vlastnili pozemok, na ktorom stojí ich dom a ja ako vlastník garáže som vlastnil pozemok, na ktorom stojí garáž“; „...tiež pochybil, pretože súd by nemal prikázať vlastníctvo tomu,

kto ho chce predať, ale tomu, kto ho chce užívať.“; či už vyššie spomínané „...budú de facto legalizované všetky pochybenia a fundamentálne vady v pôvodnom konaní“.

14. Žaloba o obnovu konania však nie je ďalším odvolacím konaním a neslúži na opätovný prieskum správnosti pôvodného rozhodnutia. Ten už v posudzovanom spore bol (s konečnou platnosťou) vykonaný v štandardnom inštančnom postupe v rámci odvolacieho konania sp. zn. Krajského súdu v Žiline 10Co/99/2020. Navyše (obdobne ako v pôvodnom konaní), žalobca v nemalej miere používa účelové a nepravdivé (východiskové) tvrdenia, ktoré vôbec nezodpovedajú skutočnosti. Predovšetkým opakovane sa snaží ako fakt (resp. preukázanú skutočnosť) prezentovať svoje vlastné tvrdenie, že on je vlastníkom garáže. Súčasne však ešte len iniciovanie konanie/podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k danej garáži označuje ako dôvod obnovy konania.

15. Samotná existencia garáže (aktuálne s prideleným súp. č. XXX), ako ďalšej stavby (nebytovej budovy) na pozemkoch, resp. pozemku tvoriacom materiálny základ pôvodného sporu, bola známa už v rámci pôvodného konania. Konajúce súdy sa s predmetnou skutočnosťou zaoberali a vyslovili vo vzťahu k nej konkrétne závery, s ktorými žalobca nesúhlasil a nesúhlasí; čo však – ako už bolo konštatované – nie je podstatou/dôvodom obnovy konania. Vo vzťahu k danej okolnosti žalobca neoznačuje žiadnu skutočnosť alebo dôkaz, ktorá existovala už v pôvodnom konaní a nebolo možné ich (bez viny príslušného účastníka/strany sporu) použiť. To znamená že v rozoberanej súvislosti nie je daná podmienka prípustnosti obnovy konania v zmysle § 397 písm. a/ ani písm. b/ CSP.

16. Neskoršie – po právoplatnom skončení pôvodného konania – žalobcom iniciované súdne konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku garáži súp. č. XXX nie je z hľadiska podmienok obnovy konania osobitne relevantnejšie, keďže ide o skutočnosť v čase pôvodného konania ešte neexistujúcu. Zároveň primerane už okresný súd konštatoval, že v pôvodnom konaní nebola otázka zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k tejto garáži posudzovaná prejudiciálne a teda [bez ohľadu na to, ako dotknuté konanie skončí; čo vôbec nemusí zodpovedať subjektívnej predstave žalobcu (opakovane ním účelovo prezentovanej ako „nespochybniteľný fakt“) o tom, že on bude určený za výlučného nadobúdateľa/vlastníka predmetnej garáže] nešlo by o rozhodnutie, ktorým by došlo k odlišnému posúdeniu takejto otázky.

17. Rovnako v súvislosti s konaním o správnej žalobe (taktiež iniciovanej žalobcom) náležite okresný súd zdôraznil, že vlastnícke právo pôvodných žalobkyň (žalovaných v tomto konaní) bolo konštituované rozhodnutím súdu. Ani prípadná nesprávnosť v postupe správneho orgánu (katastrálneho odboru príslušného okresného úradu) by nemala vplyv na to, že žalobkyne 1/ a 2/ v pôvodnom konaní (žalované v súdne veci) v čase prevodu nehnuteľností na tretiu osobu boli riadnymi/skutočnými (spolu)vlastníkmi, ktoré mali oprávnenie disponovať s predmetnými nehnuteľnosťami.

18. Len na okraj krajský súd dodáva, že v zmysle § 70 katastrálneho zákona záväznými a hodnovernými údajmi katastra sú (okrem iného) údaje o druhu pozemku, pričom druh pozemku – „zastavané plochy a nádvoría“ – je totožný tak vo vzťahu k pozemku CKN parc. č. 206, ako aj k pozemkom CKN parc. č. 206/1, 206/2 a 206/3, ktoré boli na základe geometrického plánu z neho vytvorené.

19. Okresný súd v konkrétnostiach súdneho prípadu (zahŕňajúcich aj žalobcom konkrétne požadovanú, resp. tvrdenú eventualitu priaznivejšieho rozhodnutia vo veci) náležite poukázal na to, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku ktorým bolo predmetom pôvodného konania, bolo dotknuté (ďalšou) zmenou, a to ich prevodom na tretiu osobu. V zmysle § 418 CSP právne vzťahy niekoho iného než strany nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté. Povedané zjednodušene (až laicky), aktuálnu vlastníčku dotknutých nehnuteľností J. K. nie je možné prostredníctvom prebiehajúceho konania o obnove „zbaviť“ jej vlastníctva. Nemôže teda dôjsť ani k inému rozdeleniu nehnuteľností, ktoré boli pôvodne v spoluvlastníctve žalobcu a žalovaných. To znamená, že ani v prípade povolenia obnovy konania by žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku CKN parc. č. 206/2 (prípadne i k pozemku CKN parc. č. 206/3), ktoré eventuálne nadobudnutie on sám vymedzuje ako možné priaznivejšie rozhodnutie.

20. Pre úplnosť krajský súd dopĺňa, že hoci okresný súd ustanovenie § 417 CSP necituje resp. neoznačuje, jednoznačne z jeho aplikácie vychádza a stanovisko k nemu zaujal (tak v štádiu konania pred okresným súdom, ako aj v rámci posudzovaného odvolania) i žalobca. Nebolo preto potrebné v tejto spojitosti formálne v zmysle § 382 CSP vyzývať žalobcu na (v podstate opakované) vyjadrenie k možnému použitiu (aj) predmetnej právnej normy.

21. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správny.

22. Okresný súd vecne správne rozhodol tiež o nároku na náhradu trov (prvoinštančného) konania. Totožná procesná situácia je daná i v odvolacom konaní; žalobca/odvolateľ nebol ani v tomto štádiu konania úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov. Naproti tomu žalovaným žiadne trovy konania v súvislosti odvolacím prieskumom nevznikli (§ 251 CSP). Nadväzne krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP rozhodol tak, že strany nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.